

Luty – „Zaproszenie”
Liturgia Słowa i Adoracja

1. LITURGIA SŁOWA

PIEŚŃ NA WEJŚCIE (propozycja): „Przyjdźcie do Mnie wszyscy”

ZANAK KRZYŻA I WPROWADZENIE:

Zebraliśmy się wszyscy we wspólnocie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, żeby po raz kolejny usłyszeć zaproszenie Pana, które każdego dnia kieruje do nas na nowo, przez swoje słowo i realną obecność w Sakramencie Eucharystii. Przyszliśmy, żeby usłyszeć ale i odpowiedzieć, przez naszą obecność, modlitwę i decyzję wiary, że chcę być uczestnikiem uczyty i chcę z niej czerpać. Prośmy więc Pana aby otwierał nasze serca na swoje Słowo i dodawał nam sił do odpowiedzi i pójścia na ucztę. Tą dzisiejszą, ale i tą przygotowaną dla nas kiedyś w niebie.

MODLITWA:

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, † daj nam taką czią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, * abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

PIERWSZE CZYTANIE: Iz 25,6-10a

Czytanie z księgi proroka Izajasza
Uczta mesjańska

Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łyzy z każdego oblicza, odejmie hańbę od swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremuśmy zaufali, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność: cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze. Oto słowo Boże.

PSALM: Ps 40 (39), 5. 7-8a. 8b-10

Refren: Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

Szczęśliwy człowiek, *
który nadzieję pokłada w Panu,
a nie naśladuje pysznych *
i skłonnych do kłamstwa.

Refren.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, *
lecz otwarłeś mi uszy;
nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *
Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę.

Refren.

W zwoju księgi jest o mnie napisane: †
Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
a Twoje Prawo mieszka w moim sercu».
Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu †
i nie powściągałem warg moich, *
o czym Ty wiesz, Panie.

Refren.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:
Por. Ps 95 (94), 8a. 7d

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Mt 22, 1-14

A Jezus znowu w przypowieściach mówił do nich: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: "Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!" Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiec-

twa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: "Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaprosźcie na ucztę wszystkich, których spotkacie". Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: "Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?" Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: "Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów". Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych». Oto słowo Pańskie.

HOMILIA:

2. ADORACJA

Schemat: tekst, chwila ciszy/modlitwa kierowana, pieśń.

Na zakończenie adoracji, procesja ze świecami do paschału, odpalenie ich, jako symbolu zaproszenia na ucztę i wezwania do świętości, by nie być w ciemności, jak ci wyrzuceni z uczy. Świeca symbol obecności i gotowości do uczy. Po odpaleniu podejście do indywidualnego błogostawieństwa Najświętszym Sakramentem.

WYSTAWIENIE I PIEŚŃ(propozycja): „Chlebie najcichszy”

Bądź pozdrowiony Jezu nasz Panie i gospodarzu nieustannie oczekujący i zapraszający nas na ucztę. Stajemy przed Tobą, by uczyć się czerpać jak najwięcej z Twojej uczy paschalnej, którą jest każda Msza Święta. Przychodzimy dziś do Ciebie by na nowo uświadamiać sobie, że do spotkania z Tobą musimy stawać odpowiednio przygotowani, odziani w strój weselny, wybieleni we Krwi Baranka. Niech czas tej adoracji, będzie dla nas rozpalaniem na nowo naszego serca i naszej wiary, która jeżeli tylko będziemy świadomie i w pełni korzystać z Twojej uczy stanie się światłem dla innych. Aby nasza modlitwa była miła tobie Panie pragniemy wzywać Tego, który zawsze przewodzi naszej modlitwie, Ducha Świętego.

Pieśń: „Duchu Święty wołam przyjdź”

„Wraz z Eucharystią rodzi się Kościół. My wszyscy spożywamy ten sam chleb, przyjmujemy to samo ciało Pana, a to oznacza, że On otwiera każdego z nas na coś, co jest poza nami. On sprawia, że wszyscy stajemy się jedno. Eucharystia jest tajemnicą wielkiej bliskości i komunii każdego poszczególnego człowieka z Panem. I jest zarazem widzialną jednością wszystkich. Eucharystia jest sakramentem jedności”

Będąc przed Tobą, pragniemy Ci dziękować za tą Twoją cichą obecność która jeśli się w nią wsłuchamy i zaangażujemy staje się dla nas spoiwem jedności. Twoje wołanie z Ostatniej wieczerzy: „aby byli jedno” realizuje się za każdym razem gdy w pełni uczestniczymy w Eucharystii. To wtedy zgromad-

dzeni na uczcie miłości stajemy się jedno w Tobie, mocą działającego Ducha Świętego. Umocnieni Jego orędownictwem chcemy wspólnie Ci dziękować:

- Za Twoją obecność w Eucharystii
- Za kapłanów, którzy jedną nas z Tobą i sprowadzają Cię na ziemię
- Za to, że dzięki Sakramentowi Pokuty mogę na nowo odpowiadać na

wezwanie na ucztę, odziany w szaty weselne

- Za Kościół w którym jestem codziennie zapraszany na drogę zbawienia
- Za każdą chwilę spędzoną z Tobą
- Za każdą Eucharystię w której uczestniczyłem
- Za wspólnotę Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w której mogę wzrastać w wierze i szykować się na Ucztę
- Za tę wspólnotę modlitewną i ten czas bycia przy Tobie
- MOŻA DODAC WŁASNE PODZIĘKOWANIA/MODLITWA SPONTANICZNA

Pieśń: „Zjednoczeni w Duchu”

„Co to za osoby, które przychodzą nieodziane w szatę weselną? Co to za szata i jak się ją nabywa? [...] Ci, którzy zostali powołani i przychodzą, w pewnym sensie wierzą. To wiara otwiera im drzwi. Ale brakuje im weselnej szaty miłości. Kto żyje wiarą nie jako miłością, nie jest przygotowany na ucztę weselną, i zostaje wyrzucony. Komunia eucharystyczna wymaga wiary, a wiara potrzebuje miłości, w przeciwnym wypadku jest martwa także jako wiara”

Tak często jesteśmy na Uczcie, Eucharystii. A jednak nie gotowi. Już nam nie przeszkadza brak szat, puste miejsce przy stole, a więc brak braci i sióstr na Eucharystii. Już nam nie przeszkadza bycie dla samego bycia na Uczcie. A gdzie w tym wszystkim miłość? Weselna szata chrześcijan. Gdzie w tym wszystkim miłość? Która jest spoiwem jedności. Gdzie w tym wszystkim miłość? Która jest istotą i sensem Eucharystii, bo to z miłości do nas Chrystus wydał się na śmierć i zostawił nam Siebie w chlebie.

Może właśnie dlatego Eucharystia jest w moim życiu mało owocna? Bo sam ją pozbawiam miłości:

Do Boga, bo często uczestniczę w Mszy nie w sposób pełny, będąc w stanie grzechu ciężkiego, bez pełnego spotkania.

Do siebie, bo przychodzę z egoizmem i nie potrafię dostrzec istoty,

Do drugiego człowieka, bo często przychodzę z zazdrością, zawiścią, złością i nie chce ich porzucić.

Chcemy Cię więc Panie przepraszać za zaniedbania miłości, za zaniedbanie naszej weselnej szaty:

- Za brak wiary w Twoją obecność w Eucharystii
- Za profanacje twojego najświętszego Ciała
- Za brak szacunku i poczucia sacrum w kościele
- Za brak poszanowania Twojej realnej obecności
- Za wszystkie świętokradzkie Komunie Święte
- Za brak odpowiedniego przygotowania, dziękczynienia i świadomego przeżycia Eucharystii
- Za przybywanie na Ucztę bez szaty miłości, a więc w grzechu ciężkim
- WŁASNE/MODLITWA SPONTANICZNA

Pieśń: „Miłość którą jest Bóg w nas”

„Jezus nas pragnie, czeka na nas. A my — czy rzeczywiście Go pragniemy? Czy rzeczywiście chcemy Go spotkać? Czy gorąco pragniemy być blisko Niego, zjednoczyć się z Nim, którą to możliwość daje nam On w Eucharystii? Czy też może jesteśmy obojętni, roztargnieni, zajęci czym innym?”

Zaproszenie na Ucztę o którym mówi Jezus w przypowieści którą dziś słyszeliśmy, oraz zaproszenie o którym mówił papież Benedykt XVI w powyższym tekście, w sposób szczególny dotyka nas KSMowiczów przezywających 30 lecie swojego istnienia. Ten rok ważnego dla nas jubileuszu stają się wezwaniem do przeżywania go w duchu Paschalnym, a więc w duchu Pełnego i świadomego uczestnictwa w Eucharystii. Naszym zadaniem jest odpowiedź na to zaproszenie przez konkretne postawy związane z przeżywaniem Eucharystii. Warto pracować nad jak najczęstszą Spowiedzią i Komunią Świętą, by udział w uczcie stawał się dla nas motorem napędowym do działania i rozwijania swojej wiary która ma nas ostatecznie doprowadzić do Uczty Niebieskiej. Tylko

świadome i pełne uczestnictwo w Uczcie, którą jest Eucharystia, sprawia że autentycznie możemy służyć Bogu i Ojczyźnie. Jak widzisz teraz, On czeka i pragnie naszej obecności nie tylko dziś ale zawsze kiedy wydaje ucztę. Czy jestem GOTÓW odpowiedzieć na to zaproszenie??

Chwila modlitwy w ciszy.

Pieśń: „Blisko, blisko”

„Wszyscy potrzebujemy nawrócenia, by przyjąć Jezusa jako Boga i jako Człowieka. Potrzebujemy pokory ucznia, który wypełnia wolę Nauczyciela. W tej godzinie chcemy Go prosić, aby w odpowiedniej chwili spojrzął także na nas, tak jak spojrzął na Piotra, swoimi życzliwymi oczami i aby nas nawrócił”

Aby być pokornym uczniem który wypełnia wolę Nauczyciela, aby być autentycznym świadkiem Ewangelii, aby dobrze przeżyć ten rok Jubileuszu 30 lecia KSMu potrzebujemy nawrócenia i świadectwa. Nawrócenie musi dokonać się w nas w oparciu o pragnienie spotkania Pana na Uczcie, Eucharystii. Świadectwo jest natomiast nieodłącznym elementem spraszania kolejnych ludzi na ucztę by puste miejsca się wypełniły do końca. Do póki są puste miejsca na Eucharystii, do póki są puste miejsca w naszej wspólnocie musimy być świadkami przez przemianę naszego życia. Świadek to jest ten który blaskiem miłości Chrystusa, płynącej ze spotkania z Nim na uczcie, rozjaśnia innym ciemności i pokazuje gdzie można tego blasku zaczerpnąć.

CZYN/ZNAK:

Dlatego teraz, każdy z nas uda się ze swoją świecą do Paschału, aby ją odpalić. Zapalenie świecy ma nam przypominać, że w tym roku jubileuszu Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży jesteśmy wezwani do świadectwa – rozpraszania innym ciemności, tak jak świeca. Ale by tego dokonać sami musimy rozpalać się blaskiem Zmartwychwstałego, jak ta świeca, przez częste i pełne spotkanie się z Nim na uczcie. Świeca składa się z dwóch części Knota i wosku. I żeby świeca była świecą i spełniała swoją funkcję muszą być obydwa elementy. Sam wosk i sam knot nie wystarczą. Tak samo my, żeby dawać światło, być świadkami musimy do naszych

zewnątrznych aktywności (wosk) dołożyć (knot) bycie na uczcie. Pamiętajmy o tym w czasie tego gestu i za każdym razem gdy będziemy spoglądać na tę świecę. Po zapaleniu świecy, udajemy się po indywidualne błogosławieństwo, aby dobry Bóg, który nas tu dziś zaprosił, błogosławił nam każdego dnia.

Pieśń (W czasie procesji i błogosławieństwa, śpiewamy pieśni Uwielbienia i Eucharystyczne): „Dzielmy się wiarą jak chlebem”, „Ofiaruje Tobie Panie mój”, „Jest Jedno Ciało, jest Jeden Pan”, „Ty światłość dnia”, „Nasz Pan jest potężny w mocy swej”, i inne.

ZAPALENIE ŚWIEC I INDYWIDUALNE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

REPOZYCJA

Opracował: ks. Michał Piętka- KSM Diecezji Rzeszowskiej